

Pierwsze czytanie - z Dziejow Apostolskich 2, 14 ; 22b – 33

Wtedy stanął Piotr razem z Jedenastoma i przemówił do nich donośnym głosem: «Mężowie Judejczycy i wszyscy mieszkańcy Jerozolimy, przyjmijcie do wiadomości i posłuchajcie uważnie mych słów! Jezusa Nazarejczyka, Męża, którego posłannictwo Bóg potwierdził wam niezwykłymi czynami, cudami i znakami, jakich Bóg przez Niego dokonał wśród was, o czym sami wiecie, tego Męża, który z woli postanowienia i przewidzenia Bożego został wydany, przybiliście rękami bezbożnych do krzyża i zabiliście. Lecz Bóg wskrzesił Go, zerwawszy więzy śmierci, gdyż niemożliwe było, aby ona panowała nad Nim, bo Dawid mówił o Nim: Miałem Pana zawsze przed oczami, gdyż stoi po mojej prawicy, abym się nie zachwiał. Dlatego ucieszyło się moje serce i rozradował się mój język, także i moje ciało spoczywać będzie w nadziei, że nie zostawisz duszy mojej w Otchłani ani nie dasz Świętemu Twemu ulec skażeniu. Dałeś mi poznać drogi życia i napełnisz mnie radością przed obliczem Twoim. Bracia, wolno powiedzieć do was otwarcie, że patriarcha Dawid umarł i został pochowany w grobie, który znajduje się u nas aż po dzień dzisiejszy. Więc jako prorok, który wiedział, że Bóg przysiągł mu uroczystie, iż jego Potomek zasiądzie na jego tronie, widział przyszłość i przepowiedział zmartwychwstanie Mesjasza, że ani nie pozostanie w Otchłani, ani ciało Jego nie ulegnie rozkładowi. Tego właśnie Jezusa wskrzesił Bóg, a my wszyscy jesteśmy tego świadkami. Wyniesiony na prawicę Boga, otrzymał od Ojca obietnicę Ducha Świętego i zesłał Go, jak to sami widzicie i słyszycie.

- Dotad Piotr nie « swiecił » przykładem odwagi i zapalu....przerazony procesem Jezusa, zaparł się Go publicznie...a po Jego śmierci ukrywał się z innymi Uczniami w zamkniętym i dobrze zaryglowanym pomieszczeniu... W czytanej dziś fragmencie widzimy, jaka przemiana przeszedł Piotr. Bog przemienił jego leki i przerazenie w odwagę, a później nawet w radość z doświadczenia przesładowan.

To jemu Jezus powierzył misję kontynuacji głoszenia Dobrej Nowiny.

- Piecdziesiąt dni po śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa, Jerozolima przepelniona jest pielgrzymami, przybyłymi ze wszystkich stron świata na święto Szawuoch (przez Żydów mowiących językiem hebrajskim zwane Świętem Żniw, a przez tych, którzy mówili po grecku Żydowskimi Zielonymi Świątkami). Narod wybrany modli się o szybkie przybycie Mesjasza. To do nich zwraca się Piotr tłumaczac, że Mesjasz, na którego czekają już nadszedł i że on-Piotr miał zaszczyt Go poznać...

« Bóg wskrzesił Go, zerwawszy więzy śmierci, gdyż niemożliwe było, aby ona panowała nad Nim, bo Dawid mówił o Nim: Miałem Pana zawsze przed oczami, gdyż stoi po mojej prawicy, abym się nie zachwiał. Dlatego ucieszyło się moje serce i rozradował się mój język, także i moje ciało spoczywać będzie w nadziei, że nie zostawisz duszy mojej w Otchłani ani nie dasz Świętemu Twemu ulec skażeniu. Dałeś mi poznać drogi życia i napełnisz mnie radością przed obliczem Twoim. »

- Piotr świadomy, że przemawia do ludzi dobrze znających Biblię, ukazuje ciągłość i wypełnienie się zapowiedzi o Mesjaszu w tekstach Starego Testamentu :

* « Stawiam sobie zawsze Pana przed oczy, nie zachwieję się, bo On jest po mojej prawicy. Dlatego się cieszy moje serce, dusza się raduje, a ciało moje będzie spoczywać z ufnością, bo nie pozostawisz mojej duszy w Szeolu i nie dozwolisz, by wierny

Tobie zaznał grobu. Ukazesz mi ścieżkę życia, pełnię radości u Ciebie, rozkosze na wieki po Twojej prawicy. » (Ps 16,8-11)

"Jezusa Nazarejczyka, Męża, którego posłannictwo Bóg potwierdził wam niezwykłymi czynami, cudami i znakami, jakich Bóg przez Niego dokonał wśród was, o czym sami wiecie »

- Wiele rzeczy sprawia, że Żydom trudno jest rozpoznać w Jezusie Mesjasza. Piotr dobrze o tym wie i właśnie dlatego podkreśla, że Jezus był posłany przez Boga, że dowodem prawdziwości Jego misji jest wypełnienie się prorocत्व starotestamentowych. Słuchaczami Piotra są ludzie, doskonale wykształceni w Pismach, spędzający całe dni na dysputach i roztrząsaniu zagadnień prawa i obietnic prorockich.

Spełnienie się prorocत्व dostrzegli tylko ci, którzy wcześniej rozpoznali Pana w synu cieszli z Nazaretu...ci, którzy Go spotkali i doświadczili czegoś niezwykłego. Uwierzyli Mu bo nauczał, jak ten, który ma władzę...bo czynił cuda....bo zmartwychwstał...i ukazał się Uczniom. Jednak w spotkaniu z Żydami, ich wiara domagała się uzasadnienia i osadzenia w historii. Pierwsi chrześcijanie musieli wykazać, że Jezus i to, czego dokonał było zapowiedziane przez proroków Starego Testamentu. Ta droga ukazywali racjonalnie, że w różnych miejscach, w różnych epokach, różni prorocy (bez porozumienia się z sobą), podawali ten sam « scenariusz »...który spełnił się w Osobie Jezusa Chrystusa....

PSALM 16, 1-2 ; 5 ; 7-11

*Zachowaj mnie, Boże, bo chronię się u Ciebie,
mówię Panu: «Tyś jest Panem moim;
nie ma dla mnie dobra poza Tobą».
Pan częścią dziedzictwa i kielicha mego:*

*To właśnie Ty mój los zabezpieczasz.
Błogosławię Pana, który dał mi rozsądek,
bo nawet nocami upomina mnie serce.
Stawiam sobie zawsze Pana przed oczy,*

*nie zachwieję się, bo On jest po mojej prawicy.
Dlatego się cieszy moje serce, dusza się raduje,
a ciało moje będzie spoczywać z ufnością,
bo nie pozostawisz mojej duszy w Szeolu*

*i nie dozwolisz, by wierny Tobie zaznał grobu.
Ukażesz mi ścieżkę życia,
pełnię radości u Ciebie,
rozkosze na wieki po Twojej prawicy.*

- Słowa tego psalmu wyrażają miłość do Boga, zaufanie Mu, są też wyznaniem wiary w Jego Opatrzność i suplikacją-błaganiem o pomoc. Psalm 16 jest modlitwą, pełną wiary.

« Pan częścią dziedzictwa i kielicha mego ... to właśnie Ty mój los zabezpieczasz »

- Narod wybrany jest tu porównany do lewitów – kapłanów przebywających w Świątyni Jerozolimskiej, żyjących w bliskości z Bogiem. Mają specyficzny, unikalny status : całe ich życie jest poświęcone służbie w świątyni. Nie posiadali ziemi, jak pozostali potomkowie Jakuba. Żyli z dziesięciny i z części ofiar składanych w Świątyni.

* « *Sznur mierniczy wyznaczył mi dział wspaniały i bardzo mi jest miłe to moje dziedzictwo.* » (w.6)

« Zachowaj mnie, Boże, bo chronię się u Ciebie (...) nie pozostawisz mojej duszy w Szeolu i nie dozwolisz, by wierny Tobie zaznał grobu »

- Są to słowa pełne ufności Bogu w sytuacji zagrożenia...
- Jest to też wołanie o pomoc, będące jednocześnie wyznaniem wiary i walki o pozostanie wiernym Bogu Jedynemu.
- Jest tu też nawiązanie do odrodzenia się całego narodu wybranego, do wyzwolenia z idolatrii. Wiara w zmartwychwstanie poszczególnych ludzi pojawiła się dużo później. Jeszcze za czasów Jezusa istniał odłam Sadyceuszy, którzy nie wierzyli w zmartwychwstanie ciał.

« Ci, którzy idą za obcymi [bogami], pomnażają swoje bóleści. Nie wylewam krwi w ofiarach dla nich, imion ich nie wymawiam swoimi wargami. » (w.4)

- Narod wybrany popadał w grzechy idolatrii ale żałuje, postanawia poprawę i prosi Boga o potrzebne siły :
« *Zachowaj mnie, Boże, bo chronię się u Ciebie, mówię Panu: «Tyś jest Panem moim; nie ma dla mnie dobra poza Tobą».*

- Narod wybrany mimo trudnych doświadczeń życia i własnych upadków, decyduje się być wiernym Bogu, trwać w Przymierzu i ten akt wiary zbliża go bardziej do Boga...

Dopiero w drugim wieku pne, zatem przed narodzinami Jezusa, Żydzi zaczęli wierzyć w zmartwychwstanie poszczególnych ludzi. Dotąd pojmowali zmartwychwstanie jako odrodzenie się całego narodu.

Pierwsi chrześcijanie odczytywali słowa psalmu 16 jako odnoszące się do Chrystusa :
«*nie dozwolisz, by wierny Tobie zaznał grobu* ».